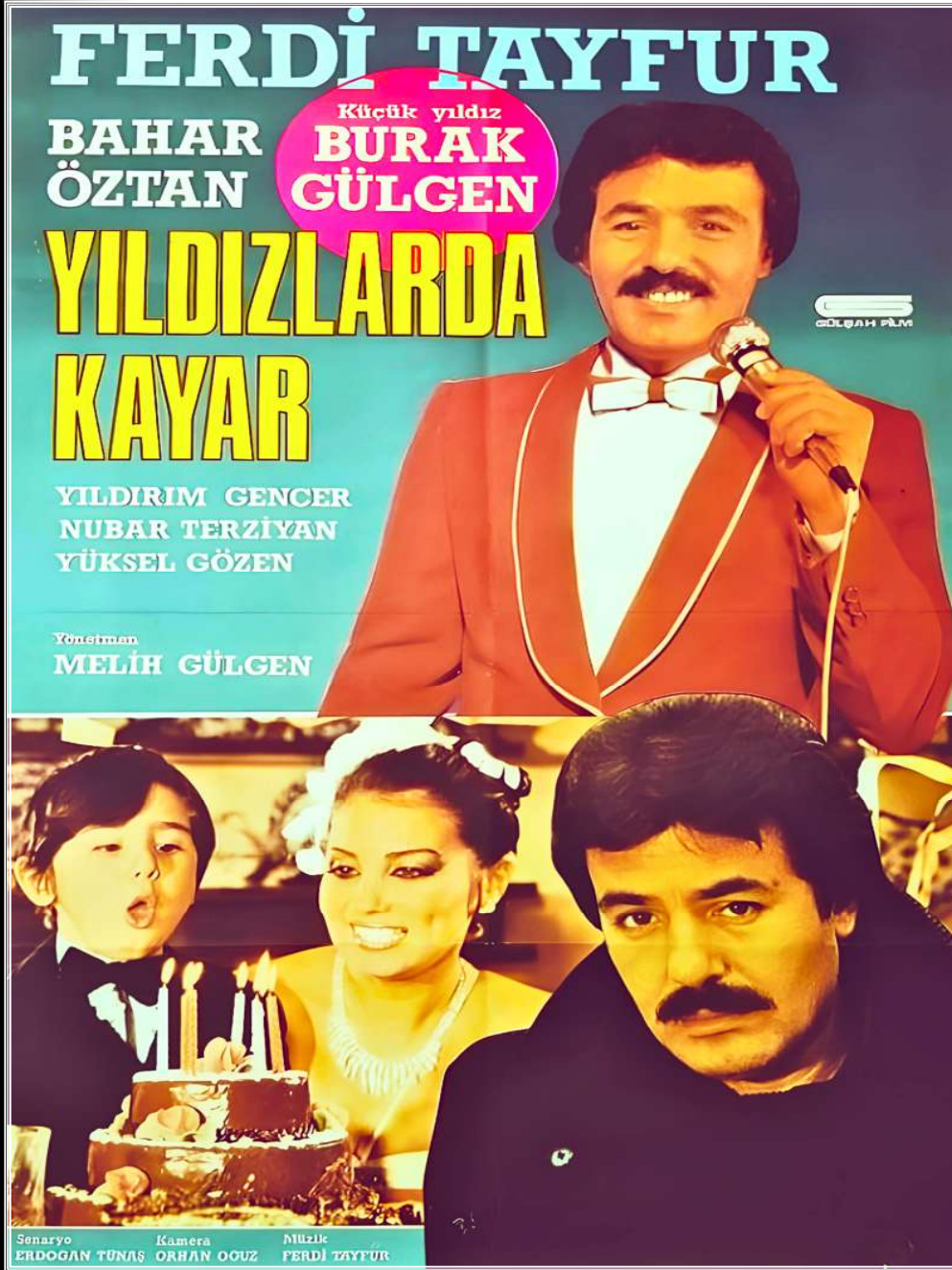

A  ı k k a r a

Hayâli, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Âşık Veysel ◆ Tayyib Atmaca ◆ Mehmet Gözükar ◆ Tacettin Şimşek
- ◆ Aslan Avşarbey (Mülkî) ◆ M. Nihat Malkoç ◆ Hızır İrfan Önder (Sükûti)
- ◆ Halit Yıldırım ◆ Tacettin Çetin ◆ Feyzullah Arslan ◆ Kadir Köse
- ◆ Mehmet Pektaş ◆ Hacı Musa Tuncer ◆ Ali Armut ◆ Salman Kapanoğlu
- ◆ Ozan Fuat Bostancı ◆ Mustafa İmir ◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Leyla Yıldırım

83 Sayı 21 Ocak 2025

Sahibinden Komik/On altı-Kim Kime Üfleyecek?

◆ Mehmet Pektaş

Kolpacılık Sanatı El Kitabı'nın yazarı ve Kolpacılar Birliği Onur Ödülü sahibi Cengiz, kendisine atılan konuma geldiğinde Mert ve Mert'in amcasının oğlu Taylan onu bekliyordu. Daha ilk defa karşılaşmalarına rağmen Taylan ağzını yüzünü eğerek,

"Naber Cengo?" diye lafa girdi. Gece hayatı, her türlü nane derken karşındakilerin konuşmasına bile fırsat vermeden muhabbeti üçüncü dakikasında bel altına indirdi. Cengiz süper güçleri sayesinde bu pervasız, patavatsız, cıvık, yılışık, gevşek adamın gözlerinden beynine doğru giriş yaptı. Boş şişeleri, pizza kutularını, ambalaj artıklarını, poşetleri, ortalığa atılmış kıyafetleri, ayakkabıları, iddia kuponlarını, at yarışı gazetelerini, tabağı çanağı itekleyerek birkaç adım ilerledi. İçerisi zaman zaman televizyonlara çıkan çöp evlerden farksızdı. Bozuk yemek, alkol, çorap ve daha bin bir türlü kokuyla karışık yoğun duman da cabası... Kriminal incelemelere bolca malzeme barındıran duvarlarda birbirinden alakasız posterler, eşyalar asılıydı. Üzerinde sinekler uçuşan çöp yığının arasında tozlu bir bilgisayar ve oyuncu koltuğu, cam kenarında kirli ve toplanmamış bir yatak, duvar dibinde ekose, eski bir çekyat görünüyordu. Her türlü pisliğe alışık olan ve dahi kendisi de bir pislik olan Cengiz bile bu durumdan rahatsız oldu, Taylan'ın beyninin kıvrımlarında daha fazla ilerleyemeyip gerisin geri dışarı çıktı.

Sırf karşındakini denemek için yoldan geçen bir arabayı göstererek,

"Şuna bak." dedi.

Taylan bu cıvık muhabbeti bırakıp bilgiç bilgiç arabalardan konuşmaya başladı. Cengiz'in bu defa, "Kanka o değil de bir motor olacak var ya..." demesiyle Taylan hemen motor muhabbetine başladı. Cengiz, araya girip "Futbol." dedi. Bu defa Taylan maç muhabbetine girdi. Cengiz, "Borsa." dedi. Taylan borsacı tanıdıklarından, köşeyi döndürecek hisselerden konuşmaya başladı. Cengiz, "Bitcoin" dedi, Taylan bu defa da 40 yıllık uzman gibi kripto sohbetine girdi. O sırada Mert, büfeye sigara almaya gidince de başladı kuzeninin arkasından atıp tutmaya.

Cengiz'in Taylan hakkında içinden geçirdiği ilk şey şu oldu: "Kolpacı, keşin teki lan bu!" Ardından ikinci yorum geldi: "Zaten Mert'in kuzeninden başka ne beklenir ki!"

Mert gelir gelmez ayaklandı Cengiz:

"Haydi kardeş, gidelim şu üfürükçüye. Üfürecek mi püfürecek mi ne yapacaksa yapsın."

Taylan hemen atladı:

"Çüşüş! Naptın be müdür! Cüş yani... Oha diyorum! Üfürmek mi kaldı be Cengo! Orta Çağ'da mı yaşıyorsun sen?"

Cengiz, Taylan'ın tavırları karşısında ne yapacağını bilemiyordu. Dövse değil sövse değil öldürse hiç değil.

"Napacak oğlum üfürmeyip de? Üfürükçü denmiyor mu bunlara?" diyerek sertleşti. Bu sırada Mert, olası bir hücumu karşı patronunun koluna yapışmıştı.

"Lazerle hallediyolar hacı. Cızzz..." dedi Taylan. Bunu derken de Cengiz'den bir makas almayı ihmal etmedi. Mert, patronuna iyiden iyiye sarıldı. Cengiz, silkelenip kendini kurtardıktan sonra arkasına döndü, belki de hayatında ilk ve son defa "Tövbe estağfurullah..." çekti.

"Oğlum lazer mazer canım yanmasın." demekten de kendini alamadı.

Taylan, bu defa Mert'e döndü:

"Öf, Mert nerden buldun bu şapşığı!" deyince Cengiz daha fazla dayanamayıp kül tablasını kaptığı gibi ayağa kalktı. Mert fırlayıp patronunu tutmasa kül tablası Taylan'ın kafasına doğru bir yolculuğa çıkacaktı. Mert, kısık sesle "Aman abi, idare et. Bu biraz böyledir." diyerekten patronunun gazını aldı.

Taylan, ağzını yaya yaya konuşmaya devam ediyordu:

"İşlemi uyuşturup yapıyorlar. Uyuşturmasa ne olur ki... Dövme yaptırmadın mı sen hiç oğlum? Tatlı bir acı gelir en fazla."

Cengiz, öfkeden morarmış hâldeydi:

"Elimden bir kaza çıkacak yürüyün, bulalım şu adamı." dedi.

Taylan yol boyu ağzını şapırdatar şapırdatar gidecekleri yeri anlattı durdu:

"Cengo, bu adama yurt dışından bile gelen var. Ben olmasam nah görüşürsün! Birazdan göreceksin şıp diye çözecek derdini."

Cengiz:

"Oğlum bak, televizyonda, internette görüyoruz, üçkâğıtçı sahtekâr falan filan... Sen iyi tanıyorsun değil mi bu adamı?"

Taylan:

"O ne demek müdür! Tanımaz mıyım hiç? Sen

hiç merak etme. Bu öylesi değil. Oturduğu yerden dünyanın öbür ucundaki adamın sidikliğini bağlar.”

Cengiz yarı umutlu yarı umutsuz,

“Nerde bu adamın yeri?” dedi.

“Maslak’ta...”

Cengiz:

“Oğlum Maslak’ta üfürükçünün ne işi var?”

Taylan:

“Bu da taktı üfürmeye yav! Ben seni bu işin profesyoneline götüreceğim. Merak etme moruk.”

Yaklaşık yarım saat sonra bir plazanın önüne gelmişlerdi. Taylan, girişteki tabelayı gururla gösterdi:

“Pozitif dalga lideri-kişisel gelişim, nefes ve farkındalık uzmanı-iletişim ve kariyer planlamacısı-sezgiyi arttırma yöneticisi-duyuşsal, bilişsel, ruhsal yolculuk kaptanı-bitkisel tedavi herbalisti-şifalı taşlar madencisi, ruhsal enerji jeneratörü, gizemli motivasyon eğitmeni-içsel gücü uyandırma rehberi-aile, yaşam, aşk ve ilişki koçu BERKE CAN

Cengiz şaşkındı:

“Ulan bu nasıl iş, adam tabela yaptırmış! Her halttan da anlıyor.”

Taylan atladı:

“Ne dedim ben sana hacı! Böyle bir hizmeti başka yerde bulamazsınız.”

Plazanın 18. katına çıkıp Berke Can’ın son derece modern bir tarzda dizayn edilmiş ofisini buldular. Taylan sırada bekleyenlere aldırmadan doğrudan Berke Can’ın odasına dalmaya kalkınca kapıda ki iri yarı pala bıyıklı görevli engel oldu. Onları randevu için resepsiyona yönlendirdi. Taylan’ın “Berke Can kardeşimdir, dostumdur, bir şey sorup çıkacağız.” ayaklarına yatması da işe yaramadı. Tıpış tıpış resepsiyona yanaştılar. Resepsiyonda suratının her santimi estetikli ve alabildiğine dekolte giyinmiş bir kadın onları gülümseyerek karşıladı:

“Hangi paketi tercih edersiniz? Single paket, ideal paket, premium paket... Premium paketi tavsiye ederim. Ekstra arınma seansı ve enerji yenileme içeriyor. Yanında bir yıllık mutluluk garantisi de hediye.”

Cengiz, “Bu kadın kesin Adnan Hoca’nın kediciklerinden. Hoca hapsi boylayınca bu da kapağı buraya atmış.” diye düşünürken Taylan patavatsızlıkta bir seviye daha atladı:

“Bu arkadaşın derdi büyük, her tarafı bağlı. Öyle singil mingil olmaz. Premium olsun.” dedi.

Sabır taşına dönen Cengiz artık çatlamıştı. Taylan’ın boğazına sarıldı:

“Ne diyorsun lan?” diye bağırdı.

Taylan’ın sesi hırıltılı çıktı:

“Abi, valla Mert bana öyle dedi.”

Cengiz, Taylan’ı bırakıp Mert’in ümüğüne sarıldı.

“Mert!”

Bu defa Mert, Cengiz’in ellerinde çırpınıyordu:

“Kısmeti demedim mi oğlum ben sana!” dedi, sesi çıktığı kadar.

Boynunu ovuşturan Taylan pişkin pişkin cevap verdi:

“Ne biliyim oğlum, benim aklımda başka yeri kalmış.”

Cengiz, Mert’i de salıverip resepsiyona yanaştı:

“Ablacım, Adnan Hoca’yı biz de severdik. Yani yabancı değiliz. Emlakçı Ali Cengiz dersiniz tanır beni. Bana bir yardımcı ol kısmetim bağlandı, iş yapamaz oldum. Hangi paketi alalım?”

Cengiz, Mert’le göz göze geldi. Taylan’ınsa gözleri birbirinden bağımsız hareket eder olmuştu. Bir tanesi kedicikte diğeri yaklaşık 120 derecelik bir açıyla Cengiz ve Mert’teydi. Kedicige yaranmak için,

“Vip hanımefendi vip... Bizi sen ne sandın? Cengo Bey ünlü bir iş insanıdır.” dedi.

Kadın hemen giriş işlemini yapıp,

“Ödeme kartla mı olacaktı?” dedi.

Cengiz:

“Ne kadardı ki?”

Kadın:

“Dokuz doksan dokuz efendim.” dedi.

Cengiz, cebinden üç yüz lira çıkarıp paranın üstünü tamamlamak için Mert’e sokuldu. Bir taraftan da,

“Dokuz yüz doksan dokuz da çokmuş ama...” diye söylendi.

Kadın,

“Yanlış anladınız efendim. Dokuz doksan dokuz. Yani dokuz bin doksan dokuz demek istedim.”

Cengiz, yutkundu, Taylan’a baktı. Taylan yine insanüstü bir davranış gösterip sol gözünü 120 derece kaydırarak Cengiz’e baktı. Ağzının suyu aka aka,

“Eski fiyatlar sanırım hanımefendi. Bu fiyatlara terapi mi kaldı Allah aşkına? Bence en az yirmi bin yapmalısınız. Hatta yirmi beş...” dedi.

Cengiz, bu arada Mert’i bir köşeye çekti.

“Oğlum bu para benden çıkmaz. Çıksa da ben bu parayı verirsem kısmetsizlikten değil kahrımdan ölürüm. Şu şapşalı alıp gidelim.” dedi.

Mert:

“Abi buraya kadar geldik. Tedavini ol kat kat faz-

lasını çıkarırız zaten. Baksana profesyonel bir yer burası.” dedi.

Cengiz,

“Yok diyorum oğlum, yok.” dedikten sonra yüz ifadesini birden değiştirdi. Mert’i birkaç kez kokladı. Süper güçleri sayesinde para kokusunu almıştı:

“Mert sende para var, çıkar çabuk.” dedi.

Mert daha önceki tecrübelerinden büyük dersler çıkardığından inkâr edemedi:

“Valla abi, anneannemin maaş kartı yanımda. Emekli maaşını çekip ona götürecektim ama...”

Cengiz hemen Mert’in boynuna sarıldı.

“Şu seansın parasını öde güzel kardeşim. Söz ilk işimde iki katını vereceğim.” deyip elemanını resepsiyona itti.

Bir süre sonra kapıdaki görevli,

“Cengiz Bey, buyurun.” dedi.

Kedicikle muhabbete dalmış olan Taylan, uzak-tan el etti:

“Siz girin ben geliyorum.”

Mert ve Cengiz, içeriye adım attıklarında kendilerini pespembe bir dünyada buldular. Duvarlar pembe, mobilyalar pembe, plazma ekranlardan akan enerji sembolleri pembe, duvarlardaki sertifikaların çerçeveleri pembe, hatta yerler bile pembeydi. Pembe masanın arkasında ısıll ısıll pembe kıyafetler içerisinde oturan Berke Can kadını hareketlerle ayağa kalkıp karşıladı onları. Kadını bir ses tonuyla,

“Neyiniz var bakalım aşkolar?” dedi. Sonra karşındakilerin cevap vermesini beklemeden, “Durun durun bulucam şimdi.” dedi. Parmağını ağzına götürüp bir süre düşündü, düşündü:

“Buldum ayol, kısmetiniz bağlı.” dedi kendi kendini alkışlayarak. Çekmeceden bir VR gözlük çıkarıp kafasına taktı:

“Şimdi enerji alanınızı tarıycam. Lütfen rahatlayın ve ekrandaki sembolleri izleyin.”

Birkaç dakika sonra ekranda “Enerji Engelleri: %95” yazısı yanıp sönmeye başladı.

Berke Can:

“Aman Allah’ım bu neee!” diye küçük bir çığlık attı. “Gördüğün gibi enerji alanın çok kötü tıkanmış. Ama endişelenme, bu iş bende.”

Cengiz:

“Hoca’m, bu enerji dediğin cin mi? Cin çıkınca kısmet açılacak doğru mu? Büyüklerden öyle duyarız.”

Berke Can:

“Biz cin terimini artık kullanmıyoruz aşko. Onun yerine enerji blokajları diyoruz.”

Cengiz:

“Cin mi blokaj mı işte her neyse şu haberlerde gördüğümüz gibi çıkarılmıyor değil mi? Artık bunun da yolu yöntemi değişmiştir.”

Berke Can:

“Her yiğitin yoğurt yiyişi ayrı aşkom. Biz geleneksel yöntemlerle modern yöntemleri bileştiriyoruz. Ben sana kuantum titreşim terapisi uyguluycam. Hayatını optimize edicem. Sana vereceğim QR kodu ile telefonuna bir tılsım uygulaması indiriceksin. Bu seni her türlü kötü enerjiye karşı koruyacak. Böylece tedavinin modern kısmını halletmiş olucam. Geleneksel kısma gelince onu kapıda duran çalışma arkadaşımız Hüsamattin Alptuğ halledicek.”

Cengiz, Mert’e doğru sokuldu:

“Oğlum bunların da niyeti bozuk. Kaçalım.”

Mert:

“Yok abi! Bak, hemen anladı senin içine cin girdiğini. Gelmişken çıkarsın.”

“Oğlum sen bu cinin nasıl çıkarıldığını biliyor musun?”

Bu sırada Berke Can, Cengiz’in başına geldi. Boynunda duran pembe tüylü şalı çıkarıp Cengiz’in boynuna doladı. Mert’e seslendi:

“Hadi bakalım yakışıklı, şimdi hasta ile beni baş başa bırak.”

Mert, Cengiz’in “gitme” diye yalvaran bakışları altında dışarı çıkıp patronunu beklemeye başladı. On, on beş dakika sonra kapı gürültüsüyle açıldı. Önden Cengiz, arkadan da ağzı yüzü yamulmuş, eli ayağı dolaşık şekilde Berke Can çıktı. Çalışanlar çığlık çığlığa Berke Can’a doğru koştururken Cengiz, Mert ve Taylan’a seslendi:

“Yürüyün lan! Ben sorunumu nasıl çözeceğimi buldum.”

Gördükleri karşısında Taylan’a bile bir ciddiyet gelmişti. Cengiz’e abi çekmeye başladı:

“Cengiz abi ne yaptın Berke Can Hoca’ya?” dedi.

Mert:

“Ben demedin mi, bizim amcaoğlunun üfürükçü tanıdığı var ama kim kime üfler belli olmaz diye? Cengiz abim hocaya üflemiş işte.”

-devam edecek-